

deti, s kakšnim uspehom. — Bolgarskemu knezu so ruski oficirji lepo, novo vojsko pripravili, toda preveč so se v politiko vmešavali in zato jim je dal knez vsem slovo. Da bo to ruskega carja razžalilo, to je vsakdo mislil, vendar sedaj se uže zopet cela roč pomiruje, ruski general Kotelnikov prevzame z dovoljenjem ruskega carja oskrbovanje vojnega ministerstva bolgarskega. — Kolera v Egiptu dela zopet veliko strahu, tudi v mohamedanskej Meki v Arabiji se je zopet prikazala; 150 egiptovskih vojakov so tolovaji zajeli in vse posekali. — Kitajci imajo 15.000 mož proti Francozom v Tonkingu zbranih, Francozi pa dobijo kmalu 7000 mož iz doma in potem začne se bržčas resen boj za Tonking in Anam.

Za poduk in kratek čas.

Dr. Gustav Ipavic.

Vse slavi ga, vsi so vneti
Zvezda se na prsih sveti
Cesar clo ga čisla sam.
Koseski.

Dne 15. novembra t. l. se v Šentjurji ob južni železnici izročil zlati zaslužni križec ondotnemu županu g. dr. G. Ipavcu. To nam daje povod, o vrlem tem rodoljubi izpregovoriti nekaj besed.

Na Štajerskem, da, po vsem Slovenskem, ni narodnjaka, kteremu bi ne bilo znano ime g. dr. Ipavca. Osebito ga poznajo in čislajo vsi muzikalni krogi zavoljo lepih krasnih skladeb, ki jih je v mnogobrojnem številu poslal med slovenski rod.

G. dr. Gustav Ipavic, rojen v Šentjurji dne 15. avgusta 1831 je sin Franca Ipavca, kteri je dne 11. septembra 1805 kot zdravnik prišel v Šentjur. Minulo je tedaj že nad 78 let, odkar Ipavci izvrševajo v tem trgu zdravniški posel. Izstopivši iz ljudske šole, dovršil je g. dr. Ipavic gimnazijske in modroslovske študije v Celji in Gradci, potem triletni ranocelniški tečaj v Gradci ter štiriletne medicinske študije na dunajskem vseučilišči. L. 1857 je bil na Dunaji promoviran v doktorstvo in se je naselil 11. septembra 1857 kot zdravnik v Šentjurji, kjer še doslej biva. L. 1863. je bil g. Ipavic izvoljen za občinskega odbornika in leta 1869 za župana, in to častno mesto ima še danes v lasti.

Od l. 1869 pa do l. 1882 je bil ud okrajnega zastopa in okrajnega šolskega sveta Celjskega. Tudi je od l. 1869 doslej krajni šolski nadzornik Šentjurske narodne šole. Kot mnogoletni ud štajerske kmetijske družbe in yztrajen sodelavec kmetijske podružnice Celjske je storil toliko v blagor kmečkega stanu in za prospeh kmetijstva, da ga čisla od najrevnejšega do najimovitejšega kmeta vse.

Šentjurski trg, od nekdanj vrlo naroden, se je pod njegovim županovanjem dvignil na jako krepko stališče, a vendar se dače nijso tako rinole kviško

kakor žalibog po marsikterih drugih občinah. Skoraj vsako nedeljo je g. Ipavic sklicaval shode v Šentjurskej šoli in tam s krepko, jedernato, pa razumljivo besedo podučeval ljudstvo in ga spodbujal, da naj v svojih kmetijah ravna po načelih slovečih gospodarjev. Velika množica prebivalcev se je vsakokrat udeležila teh predavanj, kajti dr. Ipavčeva beseda je resnično jasna in vrh tega zanimiva.

Kot veren prijatelj šolstva in učiteljstva je dr. Ipavic deloval za razširjenje Šentjurske šole in je tudi v tej stroki svojega delovanja dosegel hvalevreden uspeh. Šentjurska peterorazrednica se mora prištevati odličnim učilnicam. Po njegovem prizadevanji ustanovilo se je v Šentjurji Spodnještajersko sadjersko društvo pod pokroviteljstvom Nj. cesarske visokosti cesarjeviča Rudolfa. To društvo ima obširen vrt in bode v kratkem namestilo slovenskega potovalnega učitelja. Ker je dr. Ipavic prvosednik in duša temu društvu, smemo pričakovati najsijajnejših uspehov. Kjerkoli je kaj dela za pospešitev gospodarstvenih koristij, tam nahajamo dr. Ipavca v nesebičnej neumornej marljivosti.

V svojem poklicu kot zdravnik je dr. Ipavic neprestano delaven, vesten, z ljudstvom prijazen in vljuden, zatoraj je, osebito kot zdravnik očesnih boleznij jako priljubljen in uživa po obširnej občini, pa tudi razven področja občine, v kterej županuje, in po vsem Slovenskem neomejeno zaupanje in odlično spoštovanje. Tako je postal dr. Ipavic pravi prijatelj ljudstva in vzor župana, kojemu je gmotno blagostanje svojih soobčanov in rojakov prva poglavitna skrb.

O napredku naroda in o sredstvih, s kojimi se da napredek doseči, so njegovi nazori in navsveti merodajni, kajti dr. Ipavic je vseskozi dosleden in neomahljiv rodoljub, odkritosrčen ljubitelj in zvest sin svojega naroda. On je v viharjih časih ostal zvest svojim načelom in značaj njegov je izgledno čist bodisi v verskem, političnem ali družinskem oziru. Ogromno število njegovih milodonečih muzikalnih proizvodov, ki so razširjeni po vsem širnem slovenskem in slavjanskem svetu, nam daje dovolj povoda, da smo ponosni na to diko slovenstva.

Prva njegova skladba: „Tam za goro“ se je ukoreninila med slovensko ljudstvo, isto tako vrlo znana: „Kje so moje rožice“; to so postale čisto narodne milotinke. Njegova „Savska“, „Zagorska“, „Zvečer“, „Planinski svet“, to so vse skladbe, ki svedočijo o velikanskej muzikalničnej nadarjenosti, o plemenitem in globokem čutji. Če ga pevec občuduje zaradi izbornega muzikalničnega talenta, ga mora po drugej strani vsakdo čislati zaradi prirojene mu odkritosrčnosti in ljubeznjivosti. Presvitli cesar so tedaj tega zvestega državljana, modrega Slovenca poslavlili s podelitvijo zlatega zaslužnega križa.

Kratke te besede pač niso sposobne, dostojno častiti vrlega tega rodoljuba za vse to, kar je sto-

ril za narod in za svoj dom, kterega tako pristrčno ljubi. Naj mnogozaslužnega moža, skladatelja slovenskega Bog obrani še mnoga leta soobčanom in nam Slovincem na korist in slavo, spoštovanej njegovej domorodnej rodovini na radost.

Ivan Gabršek.

Smešnica 44. Poslanca prišedšega iz državnega zbora vprašali so volilci: „Kako pa je to, da ni nikoli v nobenem časniku najti, da bi se Vi bili kedaj v državnem zboru zglasili?“ „Vi pač ne razumete, kar berete; saj ste gotovo v časniku večkrat našli, da je bilo v zboru „občno mrmranje“ ali „splošen smeh“, in takrat sem jaz bil vselej zraven.“

Razne stvari.

(Svitli cesar) so darovali 300 fl. za šolo v Svetinjah in 300 fl. v Vozenicah.

(Čitalnica mariborska) ima v nedeljo 4. t. m. ob 1/8 uri zvečer zopet „jour fix“ s slovenskim predavanjem.

(Ptujška čitalnica) napravi 4. novembra t. l. ob 8. uri zvečer lepo veselico s petjem, tombolo in plesom v korist tamošnje narodne šole za uboge učence.

(Slovenska posojilnica) v Mariboru imela je do 31. okt. t. l. sprejema 242.573 fl. 69 kr. izdatka 200.798 fl. 35 kr. torej prometa 443.372 fl. 4 kr.

(† Umrl) je 29. t. m. č. g. Janez Ozmeč, deficijent pri sv. Tomaži nad Veliko nedeljo 71 let star.

(Grdo napada) nekdo v „lisjaku“ č. duhovščino sv. Petra pri Radgoni piše: „vkljub revni kmeta predrznejo se častiti gospodje iti ga guli za slednjo zrno do golih kostij, da si ravno že sami hranijo iz prostega ljudstva naguljene tisočake po šparkasah. Berkovski in Stanetinski.“ Lisjakov „dekan mora res medvedovo kožo imeti, če ga to ne gane.

(Iz mariborske okolice) poročajo o pogostih tatvinah pa tudi rogovilstvih za „šulverein“. V Pohorju nad Slivnico je fantič iz Poberž ukradel ovce in ovna, na Šeburu je nekdo Langwanu vzel iz zaprte škrinje 80 fl. Zorku v Kaniži 45 komadov obleke in perila. Anton Pajtler s Spičnika je v Gomilici 2 kravi ukrodel, ko je gospodar v krčmi sedel, ji blizu Maribora za slepo ceno prodal, pa so ga dobili, zaprli in za 4 mesece v ječo vteknoli.

(Umrl) v Gradci je profesor, slovenski pisatelj Ivan Macun; na sv. Lenartskem mirodvoru počivlje. Letos je izdal književno zgodovino Slov. Štajerja. Rodil se je v Ternoveh ptujškega okraja blizu Pesnice l. 1821. Kot gimnazijski profesor je služboval v Celji, Trstu, Ljubljani, Zagrebu in Gradci. Uže kot dijak mariborski l. 1841 bil je naroden, skoro edini zraven Davorina Terstenjaka in borovškega korarja Krambergerja. Naj počiva v miru.

(Veliki tepež) bil je v Kokarji po noči 21. okt., vsled katerega je žagar Čegala umrl. Zaprti so zaradi tega Fr. Viteneč, Anton Bašl in Turk.

(Lajtnant) imenovan je pri hrvatskem regimentu št. 78. naš vrli rojak, do sedaj častniški namestnik pri slov. reg. štev. 87. g. Fridolin Kaučič. Slava mu!

(Iz Bizelskega) se nam poroča, da so nabrali vkljub razvpitej trtnoj uši izvrstnega vina, kakoršnega uže 20—30 let ne. Cena mu je sedaj 8—9 fl. vedro, pa gotovo kmalu pritegne, kar je ubožanim ljudem iz srea želeti.

(Veliko vina) pridelali so okolo Špitaliča v Konjiškem okraju, dalje tudi v Radgonskem okraju, kakor se nam iz Stavensinec poroča. Nekateri so dobili na 1 oralu po 9 polcvnjakov, drugi na 300□° po 3. Želeti je vsem dobrih kupcev. Slišimo, da je takšnih po nekod v sv. Lenartskem okraju n. pr. pri sv. Roprtu mnogo mošta ponakupilo.

(U bilo) je v Podgorji pri Slov. Gradci mlinško kolo 52letnega L. Potočnika.

(Novo kaznovalnico) dobimo v Maribor ter bodo mladoletni kaznovanci od starših grešnikov ločeni.

(Dunaj) potrebuje vsaki den 300.000 kilo kruha, v 1 letu 117 milijonov, kar stane, kilo po 18 kr. računeno, 19.440.000 fl.

(Lovec obstrelil) je lovca, grajščaka Paulsa slivniškega na lovu v Gorici; zadel ga je v lice in ramo.

Loterijne številke:

V Trstu 27. oktobra 1883:	43, 4, 71, 81, 7
V Linei	26, 68, 49, 47, 36
Budapešt	16, 3, 53, 9, 79

Prilodnje srečkanje: 10. novembra 1883.

Dražba cerkvenega vina

pri sv. Petru blizu Maribora

5. novembra, t. j. ponedeljek po vseh svetnikih bo se ob 10. uri zjutraj

okolj 50 štartinjakov

novega, sladkega vina po dražbi s posodo proti gotovi plači prodalo.

Župnijski urad sv. Petra bl. Maribora

28. oktobra 1883.

Marko Glaser,

č. kanonik in župnik.

Cerkvenega letošnjega vina

10 polovnjakov bode na Dolgem pri sv. Juriji v Slovenskih goricah dne 5. novembra t. l. v cerkveni kleti po dražbi prodanih.